

Número 114

OR I FLAMA

EDICIÓ ESPECIAL
COVID-19

Revista d'El Centre Moral
i Instructiu de Gràcia

Juny 2020

**El Centre durant el
confinament**

índex

El Centre Moral i Instructiu de Gràcia i la direcció de l'Or i Flama no es fa responsable dels continguts i les opinions manifestades pels redactors i col·laboradors de la publicació.

Direcció: Oscar Mejias

Correcció Ortogràfica: Marta Bayo

Maquetació: Oscar Mejias i Maria Mejias

Fotografia portada: Oscar Mejias

A la portad: El carrer Pi i Margall fet peatonal perquè la gent hi passegi en els dies post-confinament.

Col·laboradors: Vicenç Navarro

Ana Izquierdo

Neus Castillo

Antoni Matabosch

Francesc Cid

Josefina Altés

Joan Galceran

Octavi Formatjer

Daniel Mejias

Nuria Cabestany

Josep Mª Contel

Josep Aquilina

Marta Bayo

Gloria Soto

Fabià Serrano

Adriana Vidal

EDITORIAL <i>El regidor parla a El Centre i Editorial del president</i>	4
LA JUNTA INFORMA <i>Activitats del Centre durant el confinament</i>	6
EDITORIAL <i>Actes memoratius 150è aniversari de El Centre</i>	8
EDITORIAL <i>Concurs de teatre</i>	9
TEATRE <i>Vicenç Navarro</i>	10
ARXIU HISTÓRIC <i>Equip arxiu històric</i>	12
CORAL <i>Neus Castelló i Lourdes Zamorano</i>	14
TENIS TAULA <i>Fabi Serrano</i>	15
CARTES DES DEL TERCER PIS <i>Joan Galceran</i>	16
IGUALTAT DE GÈNERE <i>Josefina Altés</i>	18
ESPLAI <i>Les monis</i>	19
LES MEVES REFLEXIONS <i>Francesc Cid</i>	20
SANT MEDIR <i>Núria Cabestany</i>	23
CONSULTORI <i>Daniel Mejias</i>	24
L'ENEMIC INVISIBLE A FORT LAUDERDALE <i>Gloria Soto</i>	27
MONSIEU COVID <i>Josep Aquilina</i>	28
COVID19 <i>Marta Bayo</i>	29
TALLER D'HISTÒRIA <i>Josep Maria Contel</i>	30
ECUMENISME I RELACIONS INTERRELIGIOSES <i>Mn. Antoni Matabosch</i>	32
RACÓ POÈTIC <i>Marta Bayo</i>	33
SOCIETAT	35

EL REGIDOR PARLA A EL CENTRE

Estimades amigues i estimats amics del Centre i de la Revista Or i Flama,

Aquests dies estem vivint una situació totalment nova i sense precedents a la nostra ciutat. L'extensió de la COVID-19 està fent que les administracions haguem de prendre mesures excepcionals per tal de disminuir el ritme de propagació del virus amb l'objectiu de preservar la capacitat de resposta del nostre sistema sanitari i, sobretot, de protegir la població més vulnerable.

D'ençà del 12 març, amb la suspensió de l'activitat escolar, i el 14 de març, amb el decret de l'estat d'alarma del Govern espanyol, es va iniciar un període de confinament de la població que ha suposat una aturada importantíssima de l'activitat social i econòmica arreu del país.

La manca de tractament i d'una vacuna han fet del distanciament social l'única eina efectiva per aturar la pandèmia i, malgrat que s'ha començat a aplanar la corba de contagis i la mortalitat diària també ha disminuït sensiblement, s'han d'extremar les precaucions.

Vull expressar el condol de l'Ajuntament de Barcelona per totes les víctimes del coronavirus així com acompanyar amb el sentiment a familiars i amics del Centre colpejats per la pandèmia. També vull mostrar la nostra solidaritat amb les víctimes i les seves famílies, i en senyal de dol i respecte fem que les banderes onegin a mig pal a tots els edificis oficials de l'Ajuntament de Barcelona. Aprofito aquestes línies per afirmar el compromís de celebrar un acte institucional de record quan les condicions sanitàries ho permetin.

En una situació com aquesta és quan el nostre sistema públic ha de ser més capaç que mai de donar la resposta més adequada a les circumstàncies ajudant als ciutadans i ciutadanes, amb una atenció especial a les persones més vulnerables. Vull expressar el ferm compromís del districte de Gràcia i de l'Ajuntament de Barcelona perquè la ciutat esdevingui un dels motors principals de la recuperació social, cívica i econòmica del país, vetllant alhora per la cohesió social i la sostenibilitat ambiental.

Barcelona és una ciutat feta a si mateixa, i sempre ha demostrat la capacitat de renéixer i construir un futur esperançador per a tota la ciutadania, i és en moments com aquests que som encara més conscients que la ciutat i els seus barris estan conformats per desenes de milers de persones imprescindibles i compromeses.

Sense la fortalesa de la societat civil dels nostres barris i d'associacions com El Centre aquest futur no és possible, per això vull encoratjar-vos a continuar treballant colze a colze amb entitats, empreses i administracions de Gràcia, Barcelona i Catalunya.

Per acabar, vull agrair-vos a tots i a totes per estar sempre disposades a donar el millor de cadascú en situacions excepcionals.

Moltes gràcies, ens en sortirem

Eloi Badia, Regidor de Gràcia

EDITORIAL DEL PRESIDENT

Bon dia a totes i a tots,

Socis i sòcies, gent de Gràcia i de Barcelona.

Qui ens havia de dir que tindríem per davant aquesta tràgica pandèmia que ha parat les nostres vides?

Hem volgut fer un esforç fent sortir aquest número de la nostra revista Or i flama perquè arribés a tothom, sobretot a aquells socis que no teniu contacte amb el Centre des del passat mes de març.

Podeu estar tranquils doncs el Centre està en marxa, d'una manera virtual i des de les nostres cases, però en marxa.

Durant la vida de la nostra societat El Centre Moral Instructiu de Gràcia, ha passat diverses vicissituds que sempre ha superat. El 1918 es va patir la famosa grip Espanyola, que ens va afectar molt, i amb la que el Centre es va veure implicat, però vam sortir endavant.

Després, una guerra civil i una postguerra, i també es va tirar endavant. Molts moments en que ha costat, però sempre ens en hem sortit.

Després d'aquesta pandèmia que ens ha arribat de sobte, també ens en sortirem, tindrem temps de dificultats, però amb molta fermesa, ànim,

i sobre tot positivisme, el nostre Centre tirará endavant, podeu estar-ne segurs.

Tornarem a fer activitats, possiblement d'una altra manera, però persistirem, i sobre tot tornarem a sentir als nostres nois i noies, de l'espai, del grup de teatre, de l'escola de tennis taula, i de l'escola d'escacs, a riure i córrer per les nostres escales i sales.

Són moments difícils i el futur és incert, sobretot després d'haver sortit d'un 150è aniversari que hem celebrat amb molta emoció. Ens ha quedat una cosa només, la presentació del nostre llibre d'aquests 150 anys de vida.

Segurament d'aquí uns anys aquesta revista servirà com a referència escrita del que va passar l'any 2020.

Us vull fer arribar la meva més cordial abraçada, virtual, ja que les altres segur que les farem, a totes i tots, i us vull fer arribar la meva amistat com a president del Centre Moral Instructiu de Gràcia. Podeu estar segurs de que sempre tindreu en mi un bon amic.

En nom del consell directiu del Centre.

Carlos Pablos, President

LA JUNTA INFORMA

Durant aquest temps de confinament des de el Consell Directiu del Centre hem fet les següents actuacions:

- Tancament dia 14 de març 2020
- Reunions amb les diferents seccions i activitats
- Contactes amb socis per saber com es trobaven i sobre tot si era necessari el nostre ajut
- Fomentar l'enviament de diferents arxius, activitats, tallers, obres de teatre.
- Fomentar la comunicació entre tots els que formen El Centre
- Reunions Federació Ateneus de Catalunya, que ens facilita informació de la Conselleria de Cultura de la Generalitat i de la Direcció General de Cultura Popular. Subvencions.
- Reunions Districte de Gràcia, conveni del Centre.
- Reunions que ens demanen les diferents forces polítiques, per parlar de cultura i esports.
- Reunions Districte de Gràcia, informant sobre l'obertura de les nostres instal·lacions.
- Comunicació Regidor del Districte i Conselleria de Cultura de la Vila de Gràcia.
- Reunions diàries de presidència per valorar diverses opcions de com caminar cap la nova normalitat.
- Tenir cura de com està la nostra seu del carrer Ros de Olano.
- Tot això i molt més ha estat fent el nostre Consell Directiu del Centre Moral Instructiu de Gràcia.

ENS EN SORTIREM SEGUR.

Directe d'anècdotes de seccions per Instagram Life amb Daniel Mejias.

Entrevista amb el President per Instagram Life.

Primera junta després del desconfinament.

ACTIVITAT DEL CENTRE DURANT EL CONFINAMENT

Des de la primera setmana de confinament, s'ha enviat a socis, sòcies i simpatitzants, diàriament, informació cultural per e-mail.

Aquesta mateixa informació es pot trobar a la web: <http://elcentregracia.cat/noticies/>

A Facebook: <https://www.facebook.com/ELCENTREGRAZIA/>

A Twitter: <https://twitter.com/elcentregracia?lang=ca>

S'han enviat activitats dels Tallers Matins que les professores i professors ens han fet arribar en format vídeo:

- Classes de Country
- Classes de Ball en línia
- Classes de loga

Les monitores de l'Esplai han enviat un vídeo de com fer manualitats per Sant Jordi.

Diversos socis i sòcies han enviat suggeriments culturals per Sant Jordi.

Els directors i directores del Grup de Minis del Taller de Teatre han enviat un vídeo d'ànims pels seus alumnes.

S'envien vídeos d'obres de teatre (actuals i antigues), d'excursions i sortides culturals, d'activitats històriques, de jazz, de la Coral, d'escacs.

Les Seccions i Activitats del Centre ens estan ajudant a omplir de continguts els nostres enviaments amb vídeos històrics i actuals de les seves activitats.

També enviem passatemps, problemes d'escacs i suggeriments de diverses coses que es poden trobar per internet i que poden ser d'interès.

Els socis Mar Puga, Alba Sabaté, Daniel Mejias i Carles Cristià, entre d'altres, també han compartit continguts que s'han enviat.

Així mateix, els divendres, fem a mans als nostres socis i sòcies, el diari Independent perquè estiguin informats de tot el que passa a la Vila de Gràcia.

I qualsevol informació transcendent que arriba a les nostres mans i que creiem que és important compartir, també la fem arribar a tothom.

Amb tots aquests continguts, hem procurat mantenir El Centre viu i actiu durant aquestes setmanes d'alerta sanitària en que l'Entitat ha hagut d'estar tancada.

ENS EN SORTIREM!

ACTES COMMEMORATIUS 151È ANIVERSARI DE "EL CENTRE"

Diumenge, 2 de febrer de 2020

09:30 hores

Missa d'aniversari a l'Oratori de Sant Felip Neri (c/ del Sol, 8). *Oficiada pel Cardenal de Barcelona, Joan Josep Omella.*

11:30 hores

Petit concert de la Coral Baluern del Centre.

Acte institucional de celebració de la cloenda del 150è Aniversari de l'Entitat. En el transcurs del mateix, va tenir lloc la imposició d'insígnies de plata i de soci.

INSÍGNIES DE PLATA:

Anna Flavià Lalueza

Mar Franco Cabestany

Joan Guinart Urios

Anna Montolio Hernández

Anna Ramon Adsuara

Maria Eulàlia Sánchez Matas

Carolina Sanllehy Campoy

Josep Lluís Sarabia García

Fabià Serrano González

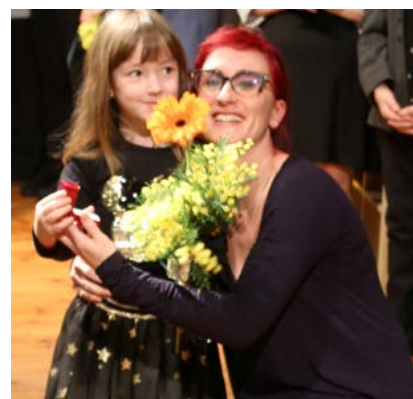
INSÍGNIES DE SOCIS:

Núria Echegaray Jaumandreu

Queralt Martínez Prats

Paula Sastre Cerqueda

Sergi Vázquez Méndez

13:30 hores

Aperitiu. *Planta baixa*

19:00 hores

Teatre musical: "Una altra estrena" Veus i música en directe. *Producció de la XTAC*

CONCURS DE TEATRE

JUNY 2020

"Enguany, degut a la Covid-19, ens hem vist obligats a donar per finalitzat abans del previst el XXXIII Concurs de Teatre Català a Gràcia. El passat 6 de juny vam realitzar una entrega virtual de premis entre les obres que havien pogut participar. El resultat ha estat el següent:"

JURAT QUALIFICADOR:

PREMI ALS MILLORS EFECTES I SÓ, IL·LUMINACIÓ I ESCENOGRAFIA:
FILAGARSA PER L'OBRA "EL GRAN SOMNI"

PREMI AL MILLOR VESTUARI:
FILAGARSA PER L'OBRA "EL GRAN SOMNI"

PREMI AL MILLOR GRUP:
FILAGARSA PER L'OBRA "EL GRAN SOMNI"

PREMI A LA MILLOR DIRECCIÓ:
ERMENEGILD SIÑOL DEL GRUP FILAGARSA PER L'OBRA "EL GRAN SOMNI"

PREMI A LA MILLOR ACTRIU PRINCIPAL:
MARIONA LLEONART PER LA INTERPRETACIÓ DE BRUNA EN L'OBRA "BRUNA"

PREMI AL MILLOR ACTOR PRINCIPAL:
MARC BUSOM PER LA INTERPRETACIÓ D'ALFONS A L'OBRA "EN LÍNEA"

PREMI A LA MILLOR ACTRIU DE REPARTIMENT:
MERCÈ ÁLVAREZ PER LA INTERPRETACIÓ DE LETTIE LUTZ A L'OBRA "EL GRAN SOMNI"

PREMI AL MILLOR ACTOR DE REPARTIMENT:
SERGI CAPDEVILA PER LA INTERPRETACIÓ DE POLICÍA, GUÀRDIA C., INSPECTOR, AVI A L'OBRA "AQUÍ NO PAGA NI DÉU"

AIXÍ MATEIX, DÓNA FE DEL RESULTAT DE LA VOTACIÓ POPULAR, QUEDANT COM A PREMIAT:
GATU PER L'OBRA "BRUNA"

JURAT JUVENIL:

PREMI AL MILLOR GRUP:
G.T. DEIXALLES 81 PER L'OBRA "AQUÍ NO PAGA NI DÉU"

PREMI A LA MILLOR DIRECCIÓ:
MAR PUIG I MATEU PERAMIQUEL DE GATU PER L'OBRA "BRUNA"

PREMI A LA MILLOR ACTRIU PRINCIPAL:
MARIONA LLEONART PER LA INTERPRETACIÓ DE BRUNA EN L'OBRA "BRUNA"

PREMI AL MILLOR ACTOR PRINCIPAL:
JOSEP CANET PER LA INTERPRETACIÓ DE JOAN EN L'OBRA "AQUÍ NO PAGA NI DÉU"

BENVINGUTS, EL TELÓ ROMAN QUIET!

Benvinguts, el teló roman quiet esperant poder esquinçar el silenci de la sala i imbuir-lo de la il·lusió nascuda darrera la quarta paret.

De cop, sense espera ni un avís, quan encara hi ressonaven els aplaudiments d'un "Testimoni de càrrec", com si fos la condemna escapollida d'en Leonard Vole, queia la sentència del silenci. Els fantasmemes del Teatre s'han sentit sols patint la quarantena llarga de mesos sense actrius, ni actors, ni tècnics, ni públic com en els anys perduts en la fosca memòria.

Però la gent del teatre no es vol deixar guanyar per la tristor i la solitud, el teatre és en sí un món de sentiments ficticis que traspuen la realitat de la vida durant unes hores amagades en la foscor de l'observador, que riu, plora, somriu, canta, s'angoixa i fins i tot viu la història d'aquell personatge creat per un rellotge de sorra finit des del principi.

"HEM POGUT REVIURE UNA GRAN HISTÒRIA DEL TEATRE D'EL CENTRE".

LES TARDES MONÒTONES DE DIES MONÒTONS, GRÀCIES A L'ARXIU HISTÒRIC".

I com que la fantasia no es perd, hem pogut reviure una gran història del Teatre d' "El Centre" les tardes monòtones de dies monòtons, gràcies a l'Arxiu Històric que ens ha permès recuperar moltes d'aquelles obres de teatre que no recordàvem, veure com ha passat el temps i encara mantenim la il·lusió. El Teatre és viu en El Centre.

I després què? Ens preguntem. Després tot. Seguirà la vida, amb sentides pèrdues, potser amb certes limitacions físiques, però amb el cor ple de teatre. I tornarà, quan sigui prudent i possible, si així ho volen els directors i directores, a ser una "Bona gent" de Lyndsay-Abaire, la feina d'un Taller de Teatre interromput, uns joves que ens tindran "Sota Teràpia" i podrem fer turisme a Irlanda amb el "Coix d'Inishmaan" de McDonagh, sense sortir de Barcelona. Teníem un gran projecte per la nova temporada, el musical de Broadway "The Drowsy Chaperone" al setembre. Tot això ha quedat aturat, com el temps esperant Godot, però aquest cop serà un Godot que segur vindrà i ens permetrà dir: Benvinguts, s'aixeca el teló!

Per un cop he d'acabar dient: fes salut, queda't a casa!

Vicenç Navarro

ARXIU HISTÒRIC

Sens dubte, durant molt de temps recordarem aquest període de confinament, forçat per la COVID-19, doncs ningú n'ha quedat al marge dels seus efectes i repercussions.

El Centre, per tant, no ha estat, tampoc, una excepció i, la situació ens ha obligat a adaptar-nos i a trobar solucions per seguir “fent Centre” encara que fos virtualment.

Va ser voluntat del Consell Directiu que es trobés una manera de fer arribar, el Centre, a totes les sòcies, socis i simpatitzants de l'entitat. I, un dels diversos implicats en fer-ho possible, va ser l'equip de l'Arxiu Històric, pel fet de ser els que gestionem l'indubtable patrimoni del Centre, la seva història, amb una visió universal i totalment transversal, és a dir de tots i per a tots.

A l'Arxiu Històric, fa ja més de 30 anys que treballem recopilant tot tipus de material documental, gràfic i, recentment, audiovisual, per preservar la memòria històrica del Centre, defugint sempre una visió endogàmica per posar en valor, precisament, que la nostra història no és tan sols la de la nostra Entitat si no la de moltíssima gent, sòcies i socis, col·laboradors, protectors, Gràcia, la ciutat i en molts moments la del país.

Aquesta tasca de recopilació ens ha permès tenir un fons documental amb gairebé 7.000 documents, més de 200 hores de vídeo composen el nou fons audiovisual, i més de 8.000 imatges tenim en el fons fotogràfic. Tot degudament

classificat i registrat i a disposició de tothom, sigui soci o no del Centre. I el fons pendent de classificar encara té unes xifres més altes, la qual cosa demostra la vitalitat del projecte.

És en aquest context que l'Arxiu Històric, i gràcies al seguit d'iniciatives de digitalització i els diferents repositoris virtuals que ja utilitzem habitualment, estava en condicions de poder oferir una “programació” que, igual que mirem de fer per Instagram gairebé diàriament, fos un vincle amb totes les activitats que s'han fet i es fan al Centre i les diferents vivències de les sòcies i socis que el componen, i que més que mai, aquests dies, ens fes sentir que nosaltres som Centre i que el Centre és amb nosaltres.

Vam començar, el 20 de març, amb la divertida obra de teatre Toc Toc (març 2015), però allò només era un tastet del que havia de venir, doncs al llarg d'aquests dos mesos hem estat oferint diverses i variades propostes, gràcies a totes les col·laboracions que hem rebut i en combinació amb les activitats dels Tallers dels Matins i gestionat tot plegat per la Judith.

No volíem només oferir uns “records” de les coses que s'han fet al Centre. Potser el fet de ser l'Arxiu Històric porta a pensar que només podem oferir coses “antigues”, quan, ben al contrari, nosaltres pensem que Història del Centre és tot el que es fa al Centre amb independència de la cronologia.

Hem posat a l'abast de tothom, Teatre, Esbart, Sortides culturals, Jocs Florals, Esplai, Coral, Tennis Taula, Actes institucionals, Sant Medir, Jazz, Escacs, accés a totes les publicacions del Centre des del 1904, passatemp, enllaços d'internet curiosos, consells per aquests dies de confinament, etc.

Vam fer un Sant Jordi virtual, ple de propostes. Les roses que ens van ensenyar a fer les monitores del Rikki-tikki-tavi, i els suggeriments de llibres, música, cinema, sèries, teatre i dansa que ens van aportar un bon nombre de sòcies i socis.

La nostra voluntat des d'un inici va ser que aquest “projecte” fos plenament col·laboratiu, doncs és la millor manera de fer Centre, i gràcies a totes les aportacions que hem rebut al llarg d'aquests dies ha estat possible mantenir viva l'oferta.

Volem agrair totes les col·laboracions, als que heu enviat material, als que heu compartit les vostres aficions i als que heu aportat els vostres consells per aquest confinament. Gràcies.

Desitgem que el que us hem ofert hagi estat del vostre gust, i que hagueu descobert o conegut més i millor El Centre, que amb aquesta iniciativa us ha volgut acompanyar, en tot moment, durant aquesta pandèmia.

L'equip de l'Arxiu Històric

És en aquest context que l'Arxiu Històric, i gràcies al seguit d'iniciatives de digitalització i els diferents repositoris virtuals que ja utilitzem habitualment, estava en condicions de poder oferir una “programació” que, igual que mirem de fer per Instagram gairebé diàriament, fos un vincle amb totes les activitats que s'han fet i es fan al Centre i les diferents vivències de les sòcies i socis que el componen, i que més que mai, aquests dies, ens fes sentir que nosaltres som Centre i que el Centre és amb nosaltres.

CORAL BALUERN

La definició de Coral ens diu: “Música cantada per un grup de persones que canten com una unitat i en la que hi ha dos o més cantaires per cada corda”.

Com veieu, per nosaltres aquesta pandèmia ha estat un projectil dirigit al cor de la nostra raó de ser.

L'aïllament forçós en que encara ens trobem. és un llarg i dur camí per als que ens agrada la companyia d'altri i gaudir de la música i el cant.

Des del mes de febrer en que es va celebrar la missa de la Candelera a l'església de Sant Felip Neri, no hem pogut compartir amb vosaltres res més.

El 22 i 23 de febrer vam sortir el cap de setmana, per assajar de valent per la 14ª Marató de Cant Coral, amb totes les ganes i il·lusió que us podeu imaginar. Per nosaltres és un esdeveniment molt important i malgrat la gran feina que porta, ens permet fer una trobada amb altres corals i cantaires i oferir-vos un tast del que es cou a Catalunya en aquest món.

Però, ai las, el Covid-19 no tenia les mateixes intencions i es va dedicar a fer-nos la guitxa a tots plegats.

De tota manera, estigueu tranquils....

Hem continuat !!!

Junts de manera virtual, sense poder assajar, però en contacte. Ens hem posat al dia de tècniques telemàtiques amb l'ajut del nostre director i la seva paciència infinita per fer que a les nostres “joventuts” ens connectéssim i poder veure'ns i xerrar, sobretot.... xerrar i riure. Ep! Que també hem intentat cantar tots junts, però d'això no us en volem avançar res, a veure si el proper curs us podem donar una agradable sorpresa.

CUIDEU-VOS MOLT AMICS!!!

*Neus Castelló i
Lourdes Zamorano*

TENNIS TAULA

A finals d'abril, se'ns va comunicar desde la Federació que totes les competicions quedaven suspeses.

En aquest moment, teniem alguns equips jugant fases d'ascens i d'ascens, lluitant per mantenir les categories.

Arrel d'aquesta decisió se'ns va informar que cap equip baixaria de categoria.

Situació dels equips en el moment de la suspensió:

A finals de maig, rebrem notícies per part de les federacions, informant-nos de com quedaran

les classificacions de cara la propera temporada.

Resumint, continuarem amb dos equips a la màxima categoria “1a veterans” i a l'espera de que ens diguin que es decideix amb els equips que teniem lluitant per pujar de categoria, que son el de 1a provincial i 3aB.

Tot indica que per la propera temporada, continuarem amb 9 equips a la secció i amb possibilitat de 10 si arriba alguna incorporació.

Fabi Serrano

LLIGUES VETERANES

1a veterans

Equip A, es trobava en 4a posició de la fase de descens.

Equip B, es trobava en 5a posició de la mateixa.

2a B veterans, es trobava en 5a posició de la fase de descens.

3a A veterans, es trobava en 7a posició de la fase de descens.

3a B veterans, es trobava en 5a posició de la 2a fase.

LLIGUES SENIOR

3a Estatal Masculina, es trobava en 6 posició

1a provincial, estrobava 3a del seu grup amb possibilitats d'ascens a Preferent.

2a B provincial, es trobava en 8a posició

3a B provincial, es trobava en 2a posició amb moltes possibilitats de pujar a 3a A

CARTES DES DEL TERCER PIS

El dilluns 9 de març a la tarda, la sala dels escacs estava plena de gom a gom amb vuitanta escaquistes, es jugava la segona ronda de l'Obert Vila de Gràcia per majors de 55 anys. La gent comentava les notícies "A Haro han hagut d'aïllar un barri perquè hi han 31 persones amb coronavirus, s'havien contagiats en funeral a Vitòria. En tot Espanya ahir varen morir dues persones que sumen un total de 10

"Quan va ser l'hora de començar les partides, el coronavirus va quedar oblidat"

en tota Espanya per aquesta malaltia. Els infectats en tot el país són 490, la majoria a Madrid" però quan va ser l'hora de començar les partides, el coronavirus va quedar oblidat i el pensament dels jugadors es va centrar en els moviments de les peces damunt els taulers. A quarts de deu, els últims jugadors en acabar varen abandonar el

"Centre", cap d'ells pensava que aquell torneig ja s'havia acabat i que s'obria un llarg parèntesi per poder tornar a jugar presencialment. Durant aquella setmana que acabava de començar, les notícies d'expansió de la malaltia es van multiplicar i allò que al començament ens havien dit que era com una mena de "grip", es va convertir en quelcom semblant a un mal son, el torneig Bicolor, que s'havia de jugar el divendres 13 es va suspendre, l'endemà "El Centre" tancava les seves portes i es decretava el "confinament".

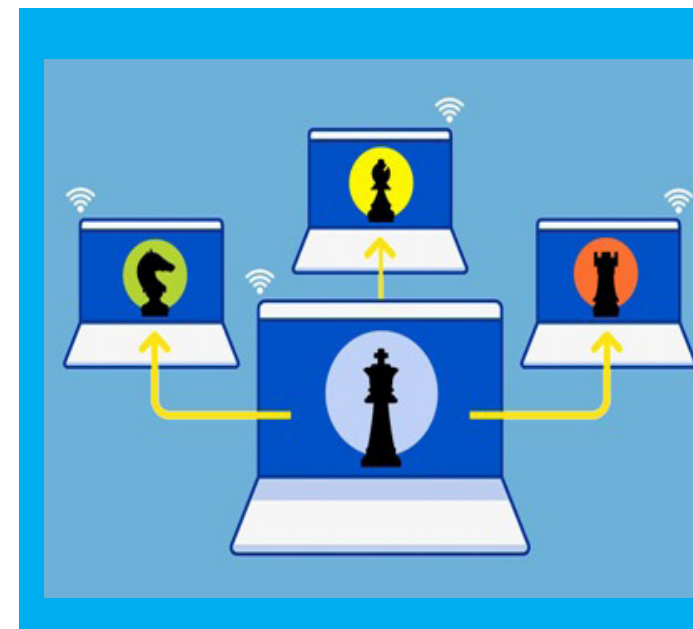
Les noves tecnologies ens han ajudat a mantenir els escacs a l'abast dels nostres socis, durant aquests mesos de confinament hem organitzat competicions "on line", en les que els jugadors s'han pogut enfrontar utilitzant plataformes informàtiques com lichess o chess24 que permeten fer partides d'escacs amb diferents modalitats de temps de durada. Fins i tot hi ha un programa que analitza automàticament les jugades que es fan per detectar si algun jugador

s'ajuda d'algun programa informàtic, si es detecta aquesta situació, tot i que no podem verificar al 100% que sigui cert, avisem al jugador i si la reacció d'aquest es d'afirmar que no fa trampes, però acte seguit abandona la competició, és una confirmació total de les sospites. Sortosament només en un cas ens ha passat, perquè la gran majoria

"Hem organitzat competicions "on line", en les que els jugadors s'han pogut enfrontar"

dels jugadors no trobem cap al·licient en que el nostre ordinador guanyi una partida per nosaltres.

El nostre primer jugador, el Mestre Internacional Marcelo Panelo s'ha enfrontat a 28 jugadors en partides simultànies "on line", de la mateixa manera ens imparteix les seves classes setmanals que abans feia en "directe" cada

Hem jugat el nostre primer torneig social "on line" els dilluns i dimecres i un circuit de partides ràpides els diumenges a la tarda de 17,30 a 19 hores, amb una notable participació de més de cinquanta jugadors.

Hem participar en competicions organitzades per altres Clubs o per la Federació, com el Campionat de Catalunya per edats en el que hi van participar 10 dels nostres jugadors més joves, destacant el quart lloc de Pol Ortiz a la categoria sots 12 i el tercer de Víctor Moreno a sots 14.

Un dels nostres monitors, en Jaume Gallart ha organitzat un seguit de competicions anomenades "Olimpiades d'escacs per escoles" en les que hi prenen part equips de centres docents.

dijous al nostre local. El "Taller de Fernando" on Fernando Cárdenas intenta arreglar i millorar les prestacions escaquistes dels seus alumnes adults també ha substituït els consells presencials pels virtuals.

De tota manera els escacs "en línia" no podran subs-

tituir mai els escacs presencials, en els que a més de les aptituds i coneixements de cada jugador, la presència i la proximitat física també tenen una influència en el desenvolupament de la partida. Enyorem poder tocar i moure les peces de veritat, seure davant l'adversari i mirar-lo de fit a

fit intentant transmetre-li la nostra força mental per fer-li una mica de "por". Cada dia que passa és un dia menys que ens queda per tornar al "Centre" i retrobar-nos mentre el Covid-19 es va convertint en un record (amarg) del passat.

Joan Galceran

VOCALIA D'IGUALTAT DE GÈNERE

En aquest temps de pandèmia del COVID-19 durant el qual tothom s'ha quedat tancat a casa, un sector de la nostra societat ha patit més que la majoria. Em refereixo a les dones que han de viure confinades amb el seu maltractador i aquells infants que es troben tancats a casa amb la persona que els maltracta o en fa abús.

Per aquest motiu El Centre s'ha afegit a la campanya de difusió que des l'Ajuntament de Barcelona s'ha dissenyat, per tal de fer arribar telèfons de suport i de denúncia a les persones que necessitin fer consultes o demanar ajuda.

Som conscients del moment complicat que viuen i que al restar tancat el PIAD (Punt d'Informació i d'Atenció a la Dona), l'atenció personal i presencial s'ha deixat de donar, però les professionals segueixen oferint la seva feina des de casa seva, gràcies al teletreball.

Malauradament hem de dir que segons l'informe de l'Institut Català de les Dones, les trucades per aquest motiu s'han doblat com a mínim i davant la necessitat existent han decidit reforçar el servei.

Des de l'Institut Català de les Dones s'ha engegat una campanya que es diu "Establiment segur contra la violència masclista". Són cartells que es penjaran a les farmàcies, a les botigues d'alimentació, als forns... on trucaran al 900900120 si la persona afectada no ho pot fer.

Us demanem que, davant qualsevol sospita de maltractament en el vostre entorn més proper, us poseu en contacte amb aquest telèfon.

Josefina Altés

ESPLAI

La Pandèmia del COVID-19 i per consegüent aquesta situació ens va agafar a tots de sobte.

Aquests dies de confinament tots i totes hem après a viure i a gaudir desde casa, amb les nostres famílies i comunicant-nos amb els nostres coneguts a través de videotrucades i, en definitiva, a gaudir del dia a dia.

Des de l'esplai teníem moltes coses preparades, estavem ultimant detalls de la Setmana Santa o St. Jordi entre altres activitats.

Esperem que de cara el curs que ve poder fer tot el que tenim planificat i més i poder gaudir del curs tots plegats, de nou.

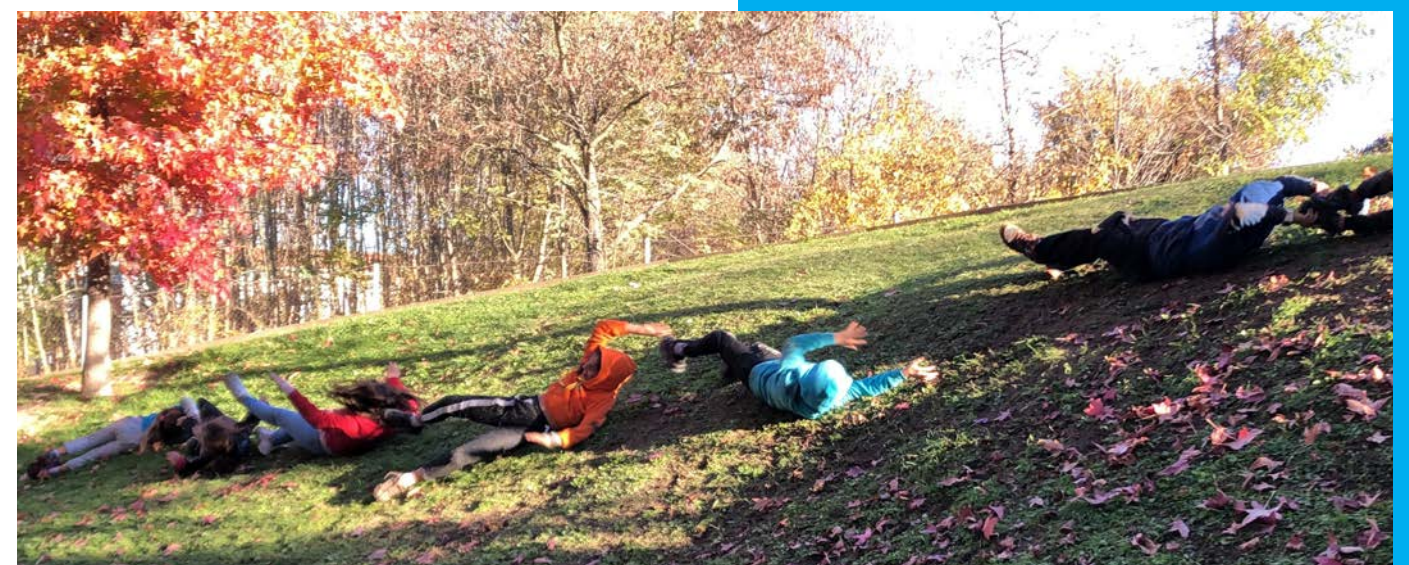
Ens va costar al principi assumir que havíem de deixar de fer esplai i guardar per més endavant totes les activitats ja planificades i aquelles coses que teníem pensades per anar fer.

Nosaltres, com molts de vosaltres, també pensàvem que seria ràpid i que podríem acabar la última sortida de l'any però veient la situació i amb la voluntat de seguir tots plegats el més forts i segurs, no creiem que sigui possible.

Tot i que ens sap molt i molt greu acabar d'aquesta manera, ara mateix hem de cuidar-nos, ser responsables i esperar a que tot torni a la normalitat l'abans possible però no de forma precipitada. Esperem que de cara el curs que ve poder fer tot el que tenim planificat i més i poder gaudir del curs tots plegats, de nou.

Us esperem molt i molt aviat!

Les monis

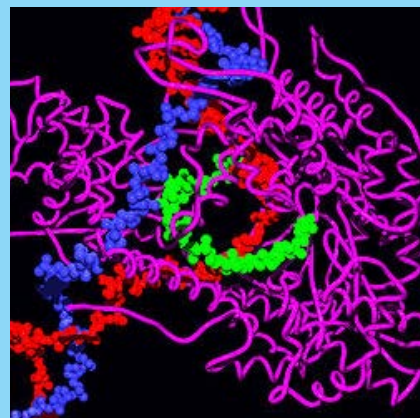

LES MEVES REFLEXIONS

Abans de reflexionar amb aquesta pandèmia que ens està assotant, he preferit iniciar-la buscant tota la informació possible a fi de documentar-me i prendre consciència del perill i els mecanismes d'actuació que s'estan prenent per a pal·liar aquesta greu situació.

Què significa tot això...?

No pretenc ni està en el meu ànim donar una classe de Biologia, però he considerat necessari fer un treball que sigui el més clar i comprensible a fi de poder fer una lectura àmplia de la situació en la qual ens trobem en aquests moments.

Què és un coronavirus?

Són una extensa família de virus RNA (és un virus que té àcid ribonucleic), que poden causar malalties respiratòries des del refredat comú fins a la pneumònia mortal. Alguns coronavirus, en els éssers humans, causen infeccions respiratòries com la síndrome respiratòria aguda sever, anomenat SARS.

Què és el SARS-CoV-2?

És un nou coronavirus identificat com la causa de la malaltia per coronavirus de 2019, anomenada COVID-19. Aquests coronavirus que causen malalties infeccioses greus són patògens que comencen infectant animals i aquests es transmeten a les persones.

Què és la COVID-19?

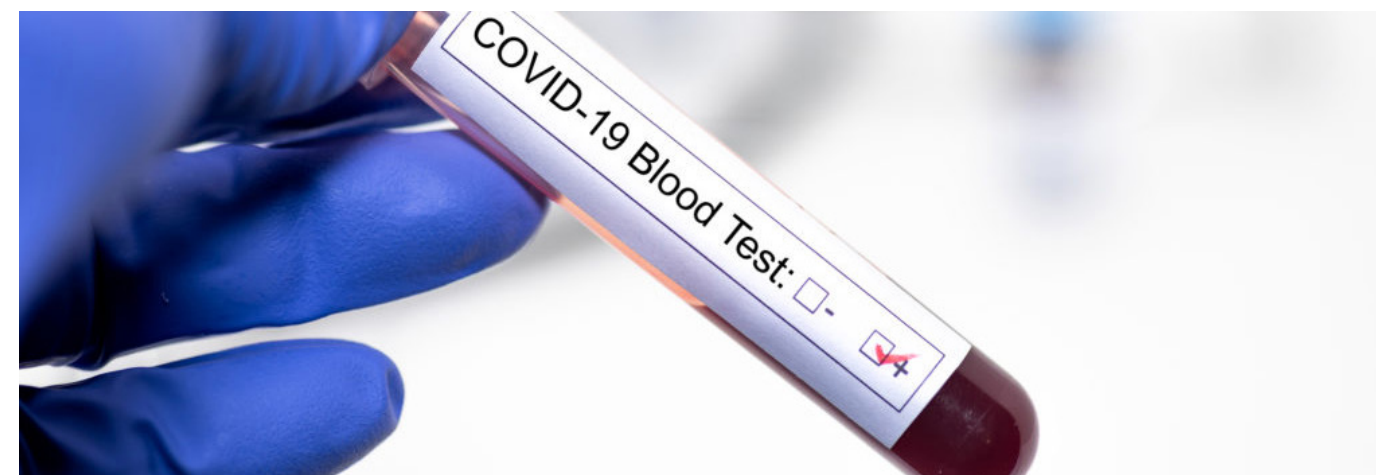
És la malaltia infecciosa causada pel coronavirus SARS-CoV-2 descobert a la Xina al desembre de 2019. En tractar-se d'un patògen nou, no existeix immunitat prèvia i obtenir una vacuna requereix temps de recerca primer en laboratori i després en clínica, amb un mínim de 18 mesos a 2-3 anys.

Antecedents més coneguts

Hem de remuntar-nos a l'epidèmia coneguda com la grip espanyola que a la fi de la primera guerra mundial, l'any 1918 va matar a més de 60 milions de persones, pandèmia que no es va produir a Espanya, però sí que va ser l'únic país que va informar d'ella ja que els mitjans dels països en els quals es desembolicava la grip no van voler donar informacions sobre aquest tema.

Després de la grip espanyola es van produir dues noves grans epidèmies, la grip aviària en 1958 que va deixar més d'un milió de morts i la grip de Hong Kong que 10 anys després, en 1968, causant 800.000 morts.

En la pandèmia del 2020 ens trobem amb dos factors nous, un és la demografia, mai havíem estat tants i un altre és la mobilitat, avui dia ens traslladem d'un lloc a un altre en hores, de manera que el virus pot contagiar-se de seguida de xinesa a Europa, Amèrica. Aquesta mobilitat és ideal per a la formació de les pandèmies.

Quins són els tests que s'estan usant per a verificar les persones contagiades o asimptomàtiques?

PCR

prova de diagnòstic relacionades amb malalties infeccioses. Si detecta fragment de material genètic, ARN del virus, en aquest cas és positiu.

TEST RÀPIDS

D'antígens, és una molècula reconeguda com a estranya per l'organisme, capaç d'induir en aquest una resposta immunitària i la producció d'anticossos i poden identificar la proteïna del virus

TEST SEROLÒGIC

A través d'una mostra de sang detecta anticossos (popularment defenses). són utilitzats pel sistema immunitari per identificar i neutralitzar elements estranys al cos, com ara bacteris, virus o paràsits.

ECOGRAFIA PULMONAR

Orientat al diagnòstic de lesions pulmonars per COVID-19. Prova molt útil que podrà implantar-se en els centres de salut primària i així el metge de capçalera podrà prendre les decisions pertinents, podent d'aquesta manera descongestionar les urgències dels hospitals.

Què penseu, sentiu...?

La recomanació que ens estan donant els serveis sanitaris és que, segons sembla, només qui ha mantingut contacte amb algú que ha donat positiu o amb algun focus de contagi ha de mantenir una estricta quarantena de dues setmanes.

La incertesa d'una amenaça sanitària global és un poderós ingredient per a una cobertura mediàtica excepcional. És molt important no caure en una espiral alarmista sigui per la informació que ens arriba verídica o no, aquest és el cost que assumim amb tanta informació que a vegades ens desorienta i crea por. Pensem que com més atenció i més espai informatiu es destina a la crisi sanitària, més intensa és la pressió que perceben les autoritats.

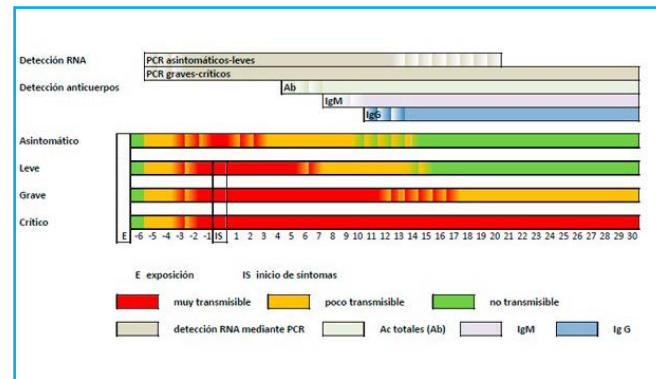
Estem immersos en una situació, una pandèmia, que no coneixíem. Som testimonis d'una situació global, expressió que abans de la pandèmia no li donàvem importància i ara veiem la repercussió que està tenint entre tots nosaltres, ja que afecta a tota la ciutadania, tant a nivell sanitari, social, econòmic... Veiem la precarietat de la nostra sanitat, no dels nostres sanitaris que estan oferint el millor de tots ells, estem veient com en la Sanitat no han fallat ni els recursos ni el personal sanitari, ha fallat la previsió. Crec que buscar culpables en aquests moments no és l'adequat sinó buscar solucions, les males polítiques sanitàries dels últims anys, han estat nefastes, per les retallades en sanitat, però continuem tenint un dels millors sistemes sanitaris del món.

Estem veient a gent gran sola, persones amb pensió irrisòria, nens sense connexió a internet pel que no poden seguir un ensenyament online, famílies sense poder acomiadar als seus familiars més reunits. Malalts amb altres patologies sense poder ser diagnosticats a causa del col·lapse que sofreixen les urgències,...Estem veient com les entitats socials estan triplicant les seves ajudes en alimentació, atenció a malalts, a famílies sense recursos per a poder fer front als pagaments del lloguer, la llum, l'aigua...

Quines oportunitats ens presenta, quins camins ens ofereix...?

Per tot això i davant aquesta emergència social en la qual estem i que ens vindrà quan tornem a la normalitat es doti de recursos suficients per a l'atenció a les persones. Serà necessari un gran impuls econòmic a les polítiques socials. Cal dotar a la Sanitat de recursos personals i materials per a poder fer front a aquesta pandèmia i a unes altres que puguin arribar, no podem permetre que ens torni a ocórrer el mateix, cal aprendre dels errors.

Francesc Cid

A casa hem intentat establir rutines a fi de fer més suportable aquest confinament, repartim tasques que van variant, a fi de no caure en la monotonia. Fer els llits, anar a comprar, treure a passejar el gos, fer tasques que sempre diem, cal fer...i mai es fan, ara ha estat el moment adequat per a posar-nos al dia.

També en aquestes coses que es van deixant, cadascun de nosaltres hem reordenat la nostra habitació.

Fem una reflexió ètica...

Fa falta una reflexió col·lectiva dels qui som i que fem. Humilitat, ningú ho pot tot i ho sap tot, és més el que ens uneix que el que ens separa. Ens necessitem tots, ningú és com una illa, mai ningú és ningú, sempre hi ha una algú darrere.

La ciutadania vol gestió: indústria, comerç, educació amb ajudes per als treballadors i per a les empreses. Cal preparar el terreny perquè la recuperació sigui, ràpida i que tots els llocs de treball que s'estan destruint siguin restituïts en el menor temps possible, que les famílies vegem un horitzó clar i net.

En el cas de les persones majors que han mort o s'han contagiats en les residències sembla necessari que haurà d'obrir-se un debat de com les tractem.

El papa Francesc crida a contagiar-se amb els anticossos necessaris de la JUSTÍCIA, la CARITAT i la SOLIDARITAT per a una reconstrucció global en el dia després de la pandèmia.

SANT MEDIR

Primer de tot, esperem que ben aviat ens puguem tornar a veure i seguir participant del dia a dia al Centre.

Nosaltres podem dir que hem tingut molta sort, perquè la nostra festa es va celebrar el 3 de Març i aquell dia el vam gaudir sense imaginar el que passaria només 2 setmanes després, així que vam gaudir d'un gran dia de Sant Medir. El que si que ens ha quedat pendent ha estat el sopar que havíem de celebrar el dissabte 14 de Març.

Recordo que s'anava acostant el dia del sopar i les coses cada vegada es posaven pitjor, volíem fer el sopar amb Karaoke i va ser una de les primeres coses que vam suprimir pel tema de contagi, però nosaltres seguíem pensant en

celebrar el sopar, i a través del Whatsapp vam contactar amb la gent per saber què pensaven del que estava passant i si vindrien al sopar, i com tothom va dir que si, nosaltres endavant amb el sopar!!!

Però el dijous a la tarda em va trucar el Carlos Pablos per explicar-me com estava la situació a nivell d'institucions i que es veien obligats a tancar el Centre... i nosaltres a suspendre el sopar.

Així que l'hem deixat pendent per quan el puguem fer, que ganes en tenim moltes.

Una forta abraçada, Colla Els Amics

Núria Cabestany

LA SÍNDROME DE LA CABANA O QUAN EL CONFINAMENT HA CALAT FINS ALS OSSOS

No podem posar en dubte que el confinament que hem viscut aquests mesos ens ha afectat a tots d'alguna manera. Hem canviat els nostres hàbits radicalment i l'impacte és innegable.

Molta gent ha trobat a casa seva una fortaleça segura lliure de contagis en la qual poder protegir-se. Mentre per la finestra d'internet es poden observar de lluny els terribles números que deixa la pandèmia, des de casa els murs i mesures que prenem ens donen la sensació de seguretat que contrasta amb el perill que es descriu a l'exterior.

I de sobte sorgeix una notícia que esperàvem amb ambivalència;

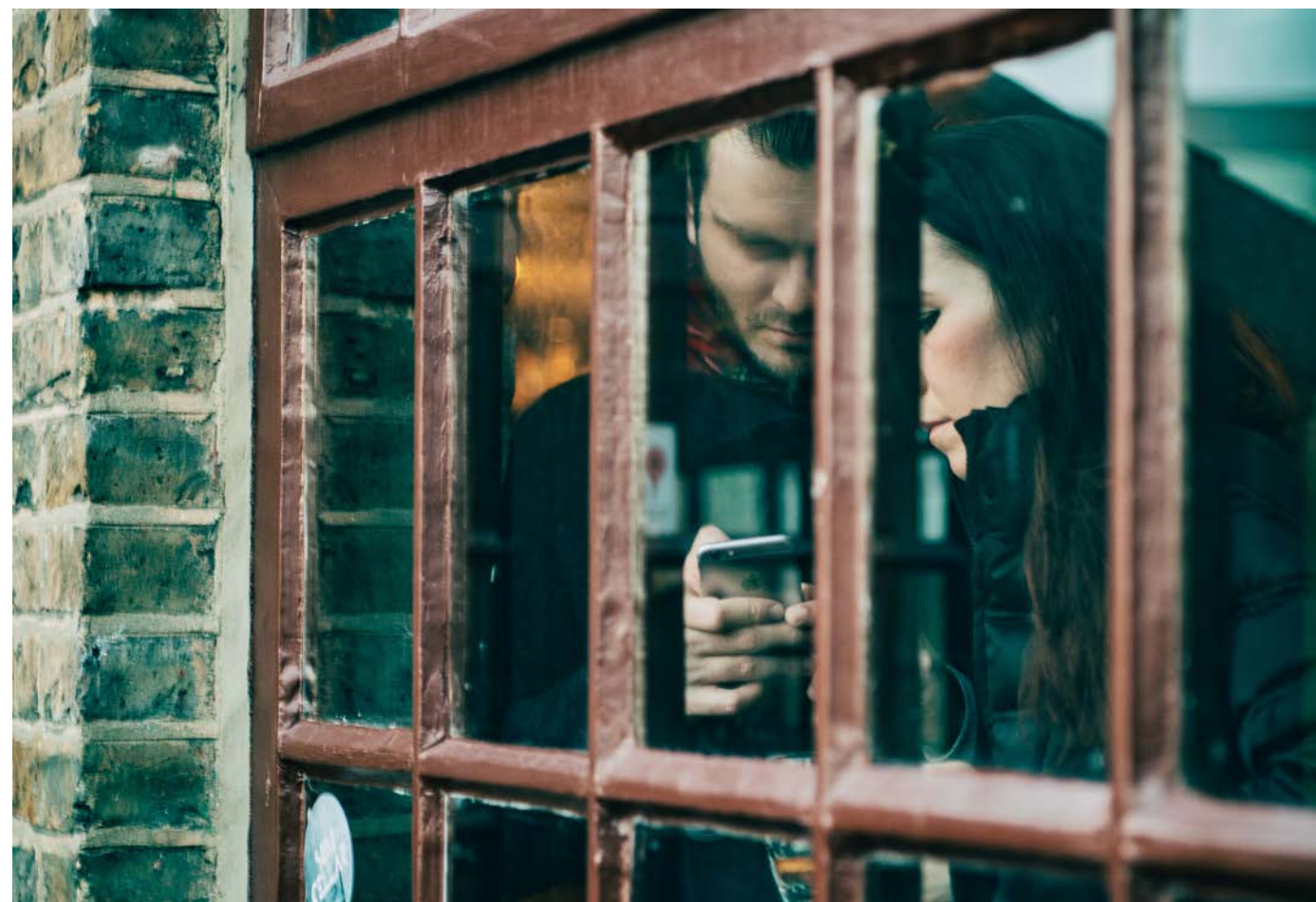
“Es pot sortir a passejar: es poden reobrir alguns negocis. Recuperarem part de la nostra vida passada “.

I l'alegria que esperàvem que sorgís no apareix. El que sí apareix són dubtes i por. “Per quin motiu voldria jo sortir si a casa ja estic bé?”.

Ens hem creat una sensació de búnquer a casa i ara sortir ens pot semblar molt perillós. Això és el que anomenem la síndrome de la cabana.

És més; anem a afegir a aquesta situació tot l'esforç que hem fet per a què estar tancats a casa sigui una cosa suportable o fins i tot agradable: totes les activitats que hem ideat, les rutines per estar bé, manualitats, videoconferències... Si hi ha persones que es veuen ara més amb les seves amistats i família que abans! Moltes empreses s'han esllomat per poder facilitar el teletreball i algunes persones es pregunten per què carai haurien de desplaçar-se al lloc de treball si es pot fer còmodament des de casa, amb més comoditats i menys temps.

Però la realitat és la que és, i el desconfinament no s'atura. Potser hi haurà alguns hàbits que canviïn, però no sembla que sigui a curt termini. Així que sortir, haurem de sortir de casa una altra vegada. Què fem amb aquest gran problema? Sortim de búnquer? Què fem amb la por?

Intentarem descobrir algunes claus per lluitar contra la síndrome de la cabana:

1. Primer de tot cal reconèixer que hi ha aquesta por: ja sabeu que per a mi és molt important acceptar i donar espai a totes les emocions. La por no vol dir que no siguis valent/a; la valentia no és l'absència de por, sinó que es tracta de, tot i la por, seguir endavant amb el que necessites.
2. Hem d'entendre que per ara la sortida és opcional en la majoria de casos; no hi ha obligació de res.
3. La por es fa gran si ho evitem o ignorem, i es fa petita si li mirem als ulls, de manera que podem programar una sortida gradual, a poc a poc, però constant. Que ens ajudi a anar-nos acostumant a la realitat i comprovar que també podem sentir seguretat fora de casa.
4. Recorda seguir les normes de seguretat i higiene que recomanen les autoritats sanitàries; si les compleixes pots sentir-te segur/a.
5. El confinament ens ha canviat. No som la mateixa persona. I aquest canvi sense dubte, i per

molt sofriment o moments durs que succeïssin, ha estat a millor. Ens hem posat davant d'un gran mirall que no podíem evitar. Pel que cal preguntar: ¿tu que has après en el confinament? Què ha millorat en tu en aquesta crisi?

6. És important respondre la pregunta anterior perquè la resposta ens donarà moltíssim poder. I és des d'aquest sentiment d'agència, de capacitat de fer coses amb les teves pròpies mans, que et seràs més capaç de vèncer aquesta por.

7. No renunciïs a la part del confinament que t'ha agradat: si has començat nous hàbits com cuinar plats succulents, aprendre una habilitat nova, tenir més contacte amb persones, ordenar més casa teva ... millor no els abandonis. És quelcom que ha enriquit la teva vida i la fa més interessant.

8. Practica algun exercici relaxant, com la meditació o la relaxació, que et permeti baixar revolucions i prendre aquesta situació amb més serenitat.

Així mateix, si teniu dificultats per seguir en confinament també podeu consultar aquestes petites estratègies:

1. Seguiu un horari: tot i estar confinats/des, feu un horari que inclogui aquelles rutines important per vosaltres (aixecar-vos a una hora raonable, higiene personal, ordre d'ela casa, àpats a les hores habituals, moments d'oci...).
2. Vestiu-vos. Tot i estar confinats, no aneu en pijama tot el dia. No cal que us arregleu com per anar a treballar, podeu fer servir roba còmode, però sí canviar-vos per anar a dormir i al aixecar-vos; el vostre cos entendreà que toca estar actius i us sentireu més cuidats/es.
3. Feu exercici: hem de tenir en compte que al no sortir fem menys activitat física i això s'ha de compensar. Fer exercici ens cansa i ens ajudarà a dormir millor, però també ocupa un temps del nostre dia a dia i per tant ens distreu: A més a més, genera endorfines que ens fan sentir més satisfets/es i alegres. Podeu trobar exercicis per fer a casa a internet fàcilment.
4. Restringiu les tasques de la feina a un horari tancat per tal de no pensar-hi constantment; fora d'aquest horari no es pot respondre a correus i trucades laborals.
5. Feu videotrucades sempre que ho necessiteu; us ajudarà a sentir-vos en companyia i tot i que no sigui el mateix, tindrem a la gent més a prop.
6. No mireu en accés les notícies, especialment si sentiu angoixa després de mirar-les.
7. Si preneu les mesures de protecció recomanades per les fons oficials és segur sortir al carrer, per tant no cal tenir por de fer-ho.
8. Mantenir un oci atractiu al dia. Per fer-ho us recomano l'article que vaig escriure a la meua web amb 30 idees per fer durant el confinament. Ho podeu trobar a www.danielmejias.cat
9. Relaxeu les exigències: és una situació excepcional i per tant no podem treballar, ni estudiar, ni tenir la casa tant neta com ens agradaria. Perdonem-nos -ho. No passa res.
10. Intentem incloure, si no ho fèiem, exercicis de relaxació o meditació en la nostra rutina diària per tal de no tenir ansietat acostumat durant aquest període.

Daniel Mejias

L'ENEMIC INVISIBLE A FORT LAUDERDALE

Fa nou setmanes que vaig començar el confinament a Fort Lauderdale, degut a l'arribada de l'enemic invisible que ha atacat el món. La pandèmia provocarà la suspensió de les classes i les activitats socials, per anar, progressivament, tancant tota la ciutat. No obstant, la pràctica d'esport individual, respectant les mesures de distància, no han estat prohibides en cap moment. La situació d'aïllament no és pas fàcil, però la veritat, l'ús dels mitjans tecnològics ha suposat un gran suport.

Fa dues setmanes que ens reenganxarem a les classes. El fet de connectar de nou amb els companys, a més de participar en fòrums i conferències, ha facilitat molt la tasca. També, caminar una estona o pedalejar amb la bici contemplant la natura o la platja. Estic enrolada en una programa per majors de 55 anys que es desenvolupa en els diferents locals socials existents a la ciutat, i, en el que es fan diferents tipus d'activitats, com conferències, ball, escacs, tennis, golf.

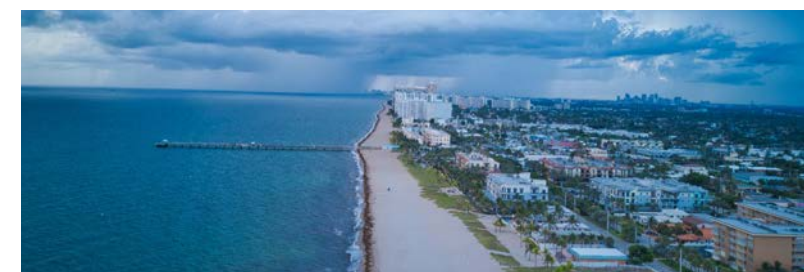
Fins que va arribar la pandèmia, anava a classes de ball tres dies per setmana i estava començant a socialitzar-me, al mateix temps que feia amistats i m'integrava a la societat americana. És clar, tot es va tallar, però he de dir, que en cap moment ens han abandonat i han comunicat diàriament amb nosaltres per facilitar-nos qualsevol tipus d'informació i oferir-nos la possibilitat de fer les classes on line.

Afortunadament, no he tingut pas temps per avorrir-me, ni pensar massa. Això, ha estat important, perquè la gravetat del moment ha causat moltes malalties, a més de les físiques.

Tal i com imaginava i ja van dir a la televisió, la primera setmana serà de molt pànic. La gent, acostumada a patir huracans i ciclons actuarà de la mateixa manera, davant d'aquesta incipient amenaça i això ha provocat que les botigues quedessin buides. Els productes de netejar, el paper higiènic i l'aigua seran els primers en desaparèixer, i seran les autoritats les que donin seguretat perquè no es produeixin problemes d'abastiment per evitar el buidament de tota mena de productes.

Transcorreguts uns deu dies la gent es va tranquil·litjar una miqueta i es van acostumar a respectar les distàncies i només sortien de casa per anar a comprar. A l'entrada dels supermercats, protegits amb guants i mascaretes, hi ha van posar empleats per desinfectar els carros, i és clar va ser obligat que el clients portessin el rostre tapat per protegir-se i evitant així la propagació dels contagis. En arribar a la caixa, van senyalitzar la distància entre cadascú, i els caixers van treballar darrere una mampara. Una cosa molt bona ha estat el control de l'afluència. Es va controlar l'accés evitant d'aquesta manera la massificació.

Aquest 18 de maig, la ciutat reobrirà de forma escalonada els negocis, seguint les precaucions que recomanen les Ordres d'Apertura. La idea és que en unes setmanes tota Florida

estigui en ple funcionament. El Governador de l'Estat, Ron DeSantis, a la seva compareixença per explicar la gestió de la crisi i la reobertura, manifestarà que, la mateixa ha estat molt positiva, no només pel pla aprovat, enfocat a la protecció de la Salut, la Família i les Empreses, sinó també per la resposta ciutadana. DeSantis es congratularà per la feina conjunta entre totes les Administracions, Federal, Estatal, Local que evitarà una escalada de morts a l'Estat Taronja. Les xifres avalen el seu discurs, ja que, amb una població de més de 21 milions d'habitants, on les tasses de Turisme són de les més altes a la Nació, les persones difuntes ja en són 1.965.

Com que els vols estan tancats, seguiré a la ciutat coneguda com la Venècia d'Amèrica, gaudint amb calma del seu entorn en la mesura del possible, esperant i desitjant la derrota de l'enemic invisible que tant de mal ha causat.

Gloria Soto

MONSIEUR COVID

Sóc un avi de setanta quatre anys i es pot dir que de salut, vaig tirant. Tot i que, degut a la meva diabetis i a un antic infart, tothom em considera un « ciutadà de risc ».

Quan era jove i pensava en la vellesa, sabia molt bé com volia passar la jubilació. I la veritat es que, ara, que ja estic jubilat he pogut complir gran part dels projectes somiats. He pogut gaudir de la família, de viatges, de la natura, del teatre i també, perquè no, d'uns fabulosos moments de mandra i de no fer res.

Als seixanta i un anys, vaig pujar al tren dels jubilats. És cert que només era un tren de rodalies, sense luxe i no gaire ràpid...però que em mostrava paisatges i vivències inoblidables. Al ser un tren de curt recorregut – no hem d'oblidar que la darrera parada no està molt lluny – no puc aspirar a fer grans projectes ni a fer volar coloms.

En tenia prou amb estones escrivint teatre, en poder abraçar sovint a la meva família, fer dinars i festes d'aniversari amb tots ells o bé poder gaudir d'un cotxe nou que darrerament em vaig comprar, tot aprofitant una ganga d'aquelles que, de tant en quant, t'ofereix el mercat. Era un cotxe molt bonic, preciós, ple de tecnologia i amb aquella olor a nou que fan tots els cotxes recent comprats. Tan la meva dona com jo, estàvem ben embadalits amb aquella compra.

Però de sobte, el tren de rodalies es va aturar. Tots els projectes, els viatges somiats, les abraçades, els somnis i les legítimes aspiracions, es van aturar també. Un maleït coronavirus en va tenir la culpa. Ni tan sols vaig poder rentar el meu cotxe. Ara, està al garatge, brut de fang de l'última vegada que vam sortir amb pluja.

Al primer moment, vaig pensar que es tractava d'una parada tècnica i que, al cap de no res, continuaríem el viatge. Però no. Cada cop les notícies eren més esfereïdores i tots els científics deien que, si el tren es tornava a posar en marxa, ni tan sols sabia en quina direcció avançar.

Per a la gent jove, el viatge, tard o d'hora, continuarà, però pel col·lectiu de jubilats, el viatge està seriosament compromès. En qualsevol moment el senyor Covid 19 – així es diu aquest sinistre personatge – es pot endinsar en el nostre compartiment del tren i, si amb sort, ens en sortim, quina confiança tindrem en l'aire que respirem? Com quedaran els nostres projectes? Aconseguiré un dia seguir abraçant i ajudant a tots els meus? Podré rentar algun dia el meu estimat cotxe? Podré seguir fent teatre?

Potser, si la sort ens acompanya, encara ens quedin algunes estacions fins la parada final, però el temps se'ns ha aturat i aquesta pèrdua no ens la treu ningú. Com serà el nostre viatge en el tren de rodalies?

La veritat, és que estic desconcertat i, per què no dir-ho, també amb por. Tinc por de que la senectut que he anat entretenint durant anys, es presenti de cop i em deixi prostrat davant d'una televisió encesa. Ara, tinc la oportunitat, de mirar pausadament al voltant meu i parar atentament la orella, per veure si encara sento la vibració del món, les rialles de tots els meus, el cant d'un ocell, o el remor de les onades d'un mar més net. En resum: tenir la oportunitat de viure i poder preparar-me per l'aturada final, així, sense més.

Josep Aquilina

COVID19

Aquesta plaga maleïda que ens ha invadit i que ens costarà molt d'atacar, penso que ens ha estat enviada perquè ens ha estat enviada perquè ningú feia cas del que deien les persones més sensibles: "Compte que tenim un problema desesperat amb el medi ambient" Ens l'estem carregant. Però és clar, els humans seguim vivint com reis, amb calefaccions, refrigeracions, polució dels milers de cotxes, indústries que multiplicaven per mil l'embrutament de l'aire que respiràvem, etc. I finalment, hem arribat on hem arribat!

Ara tenim el gran problema! Ens podem contagiar en qualsevol moment! Aquests dos mesos de confinament han anat molt bé per netejar en part la gran contaminació que s'havia produït a tot arreu. Per un costat ha estat una solució en aquest sentit, però està vist que això no durarà sempre, i que tornarem a fer les mateixes barbaritats. Amb menys quantitat, segurament, però no crec que hi posin fre.

D'altra banda, també hi ha una altra vessant que hem de tenir en compte. Els humans ens hem adonat que tots som iguals: éssers febles, que ens podem contaminar i morir en un obrir i tancar d'ulls. Tant els rics, els potentats més importants, com els pobres, que passen gana. Tots som homes i dones i tenim les mateixes probabilitats. Raó per la qual, potser farà meditar a més d'una persona i la tornarà més tendra, més tolerant, men-

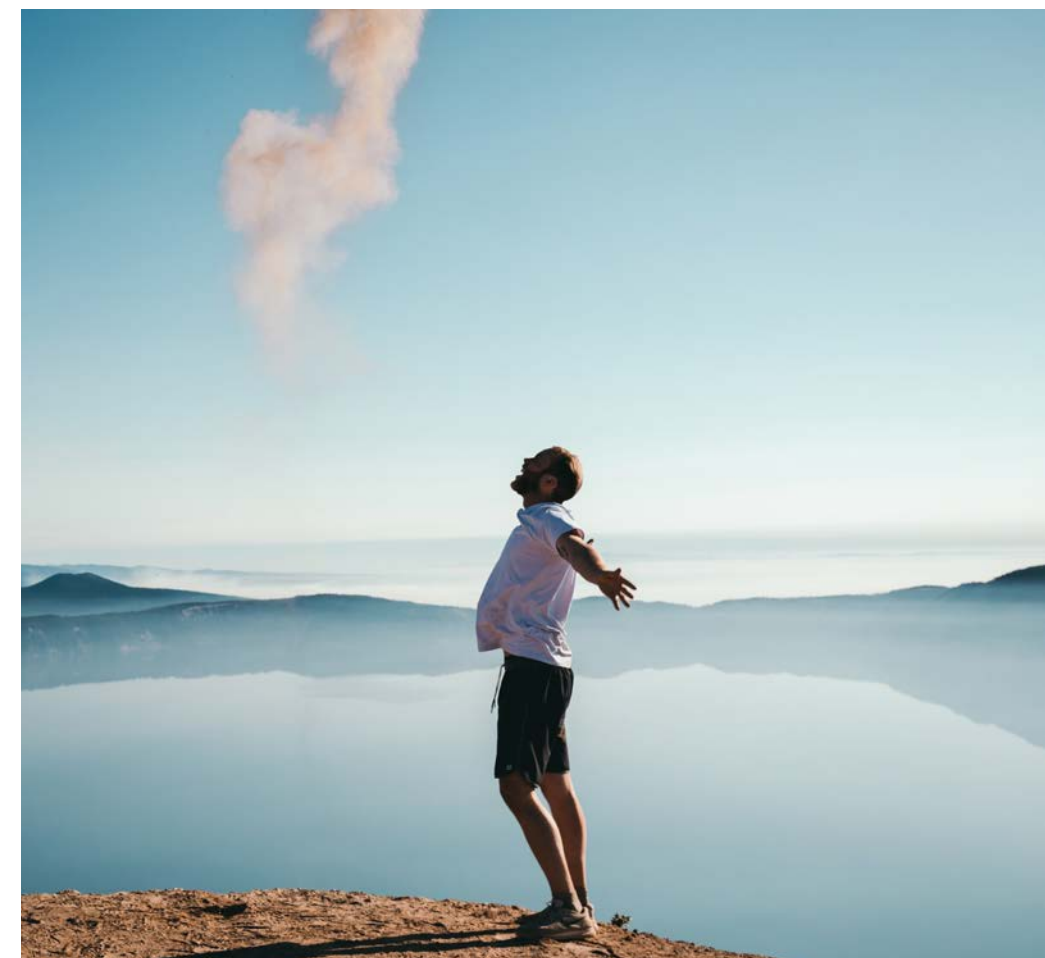
"Donem-nos les mans uns als altres i sobretot ESTIMEM."

ys egoïsta... li inculcarà més amor al pròxim. Tan de bo!

Haurem de sortir d'aquest entrebanc tan gran de la millor manera. Ajudant-nos els uns als altres. Canviant les nostres costums. Tots estem en el mateix vaixell i ens hem de salvar. Donem-nos les mans uns als altres i sobretot ESTIMEM.

I ara us passo un escrit molt adequat a la situació actual i que no feia gaires mesos que jo havia llegit. Vaig pensar que la NATURALESA tenia tota la raó. Us desitjo a tots, amics, que poguem sortir d'aquest perillós embolic amb èxit.

Marta Bayo

UNA APROXIMACIÓ A LES EPIDÈMIES VISCUEDES A GRÀCIA

En plena pandèmia de la COVID 19, és un bon moment per repassar algunes de les epidèmies que van patir la ciutat de Barcelona i els pobles del pla durant el segle XIX.

Les més importants van ser les de còlera dels anys 1834, 1854, 1865 i 1885, i les de febre groga dels anys 1821 i 1870.

Epidèmies que van generar una mortaldat elevada i un èxode important dels habitants de les poblacions afectades.

D'aquestes epidèmies, per la seva singularitat, ja que aquest any es compleixen els cent cinquanta anys, cal recordar la de la febre groga, que va assolir la ciutat de Barcelona la tardor de 1870, pocs mesos després dels fets de la Revolta de les Quintes.

Malgrat tot, les epidèmies més importants van ser les del còlera sobretot la de 1854, que segons estimacions va produir uns 236.000 morts entre a Espanya. Una epidèmia que entre altres coses a Gràcia

va obligà suspendre la festa Major d'aquell any. L'any següent el Diario de Barcelona del 14 d'agost en feia aquesta crònica: El Magnífico Ayuntamiento constitucional de dicha villa en union de los señores obreros y «pomaresas» han resuelto que a fin de solemnizar la fiesta mayor de la poblacion este año en que el Todopoderoso les ha librado del cruel azote de la epidemia que el año pasado les impidió verificarla se celebre la funcion siguiente [...].

D'aquesta epidèmia cal esmentar dos exvots a la vila que han arribat fins al dia d'avui. El primer va ser el que el veïnatge del carrer de Cortès -avui, carrer de Matteu- va promoure arran de l'epidèmia, tot demanant-li a sant Roc ajuda per superar-la, acabada aquesta compliran la seva promesa i el feren patró del carrer, oferint-li cada any un homenatge el 16 d'agost. Un fet que comportà amb el temps, que aquesta junta de veïns del carrer de Cortès, fos coneguda com la "Junta de Sant Roc" i que en el pas dels anys diferents folkloristes i estudiosos, pensessin que inicialment sant Roc era el patró de Gràcia.

El segon exvot és la fornícula dedicada al sant que hi ha a la cantonada dels carrers de la Llibertat i de la Fraternitat, construïda en gratitud per un veí que volia donar-li les gràcies perquè cap dels veïns del carrer havia resultat afectat.

També cal recordar l'epidèmia de còlera del 1885, que segons estimacions va causar a Espanya uns 120.000 morts i 1.318 a Barcelona. Un fet

A l'esquerra: La capella de sant Roc situada a la cantonada dels carrers de la Fraternitat i de la Llibertat, en un dibuix de S. Sabatés Andorrà, del primer terç del segle XX.

A la dreta: Fornícula dedicada a sant Roc a la cantonada dels carrers de la Llibertat i de la Fraternitat (Autor: Josep Maria Contel)

que seguint les instruccions de les autoritats, els veïns no van guarnir els carrers i s'aturaren les diferents activitats de la festa major per evitar que la malaltia es propagués enmig de les aglomeracions.

Malgrat el perill de contagi, la junta de veïns del carrer de Cortès decidiren celebrar la diada de sant Roc amb una missa a l'església de les Monges del carrer Ample -avui, de Verdi- i un rosari cantat Com recollia el Diario de Barcelona del 15 d'agost de 1885: A las ocho de la noche Rosario cantado con acompañamiento de orquesta delante de la capilla del Santo que se levantará en uno de los extremos de la calle. Esta se iluminará, se elevarán globos, se quemarán fuegos de artificio y de nueve a doce habrá baile público".

Cal esmentar que en el de-

curs d'algunes d'aquestes epidèmies a la vila s'habilitaren espais tant per acollir soldats o malalts segons convenia a edificis com l'antic palau de La Virreina en desús o altres locals particulars o d'entitats com va ser el del Centre Moral de Gràcia.

Arribats al segle XX es pot citar la gran epidèmia de la grip espanyola dels anys 1918-19, malgrat que a Gràcia no va afectar gaire, tenint constància els dos anys es va celebrar la festa major sense cap complicació.

Del segle XX també cal esmentar l'epidèmia de colera que patí la ciutat l'any 1971, i que segons relata l'historiador Daniel Venteo, [...] ocurrió en 1971: fue el cólera. Duró alrededor de tres meses, se contabilizaron tres muertos y más de 400 ingresos hospi-

talarios. Rastrear la hemeroteca de esos días, entre julio y septiembre, es un ejercicio curioso: mientras oficialmente se negaba la existencia de la enfermedad (el régimen no toleraba que algo así pudiera ocurrir en España), [...]

I ara al segle XXI, el més tecnològic i avançat ha arribat una nova pandèmia, de la COVID 19. Ara per ara és molt difícil fer un relat o un apunt històric d'aquesta pandèmia, però malgrat tot, com les altres també acabarà diluint-se en la història... qui recorda ara tots els morts de la SIDA?

Aquestes són noves pàgines de la història que hauran d'escriure les noves generacions.

Josep Maria Contel

Taller d'Història de Gràcia
Centre d'Estudis

ECUMENISME I RELACIONS INTERRELIGIOSES

Com ens pot fer millors la pandèmia

A tots ens ha agafat desprevinguts el coronavirus. Ningú s'ho esperava, ni remotament. Tampoc ens esperàvem que ens afectés tant a tots. En pocs dies tot ha canviat, en la vida personal, familiar, social, econòmica, mundial.

I es normal que estiguem desconcertats i que ens faci por el present i el futur. Un amic que es va infectar i va veure la mort de molt aprop, em deia que ara veu les coses de manera diferent, que li ha canviat la perspectiva de la vida y els valors. Això és precisament el que voldria reflexionar ara: què en podem treure d'aquest viure a la vora del penyassegat.

Tota situació extrema ens posa a prova el que son, volem, sentim. Hem de viure confinats i persones conegudes han emmalaltit o han mort. Vivim amb soledat o només amb alguns dels més propers. Tenim angoixa, claustrofòbia, mandra, dificultat d'arribar a final de mes. Però estic convençut que també és un moment privilegiat, una ocasió per repensar, una crida de Déu que cal descobrir. En primer lloc és un moment adient per entrar més en el nostre in-

terior: els nostres sentiments, actituds, valors. Adonar-nos de la nostra fragilitat com a individus i com humanitat. Ens pensàvem que ho podíem tot i un virus que resulta que ni és un ser viu, ens ho ha capgirat tot. Siguem més humils i menys prepotents. Cal convertir els problemes amb oportunitats, no les oportunitats amb problemes. Cal suportar les adversitats; allò que no pots canviar ho has d'acceptar, d'aguantar. Un dels perills actuals és simplement esperar que passi la tempesta, com l'estruç que quan hi ha un perill amaga el cap sota l'ala, i tornar-nos indolents, apàtics, aburrits, amorrats al televisor (Que no calgui canviar els sofàs quan acabi el confinament). Contra la pandèmia hem de ser actius, estructurar-nos el dia i les setmanes amb un cert ordre, sense deixar-nos anar, només amb el desig que passin les hores.

Cal crear ritmes i hàbits nous, fer allò que feia temps que volíem fer. Si estàs amb la família, mirar d'escoltar a tots, d'aprendre a tenir més temps per parlar amb tranquil·litat amb la parella i amb els fills. Cercar també moments de silenci i de llibertat pròpia. Tenim més temps per entrar en el nostre interior i pensar amb els valors. Com podria ajudar a veïns o altres persones que s'ho passaran econòmicament malament. Puc fer un voluntariat. Pensar també en la vida religiosa, com Déu ens acompanya sempre, especialment ara. Dirigir-te a Déu, per exemple amb aquesta pregària d'Anselm Grün:

“Déu bo i misericordiós, beneeix a qui la crisi del coronavirus ha arrancat de les seves vides habituals a fi que se sentin amparats i protegits per la Teva Benedicció, en la inseguretat que caracteritza la nostra societat. Penetra en ells amb la teva benedicció a fi que malgrat tot el perill exterior arribin a l'harmonia amb si mateixos, que estiguin en pau amb ells mateixos malgrat tota la intranquil·litat exterior. Beneeix-los a fi que es converteixin amb benedicció pels altres. Que Déu aboqui la llum del seu rostre bondadós sobre vosaltres i us concedeixi la pau. Amén”

Mn. Antoni Matabosch

RACÓ POÈTIC

MALEÏT VIRUS

Què podria escriure sobre tú,
maleïda bestiola
que penetres en els cossos
i els emmalalteixes.
M'agradaria que una llum divina
Em toques amb la vareta màgica
Per tal que les meves mans,
Al entrar en contacte amb un contagi
L'acaronessin com si fos un fill
I aconseguissin lliurar-lo
D'aquesta infame bestiola.
Que feliç seria de poder curar la gent
Només amb una besada . . .
Només amb el so distant
De la meua veu forana.
Donaria el que tinc, per gaudir
D'aquest tresor, d'un toc de màgia amagada
Que pogués salvar sens treva
A tota la plebs humana.

Marta Bayo Badia

DIALOGO CON NATURALEZA

¿Ocurre algo, Febrero? Pareces Marzo
No sé, estoy perplejo, desorientado
Tranquilízate Árbol, estás temblando
Tengo miedo al fuego, está acechando
¿Dónde Glaciar tu blanca lengua?
Se funde el hielo, casi no queda
¿Qué pasa, Sol, que tanto quemas?
Nada puedo hacer ¡cuánta imprudencia!
Triste te veo Río, también a ti Océano
Estamos sucios, contaminados
Hola Cigüeña ¿no emprendes vuelo?
Demasiado calor, aquí me quedo
La lluvia escasea o arrasa
Cruje la tierra y el desierto avanza
El aire se vuelve irrespirable
Se extinguen hermosos animales
Ignorando los ciclos naturales alterados
Negocian, lentos, gobiernos y tiranos
Presionan los ricos, sin renunciar a un solo beneficio
Mueren, desolados, niñas y niños
Mil millones, famélicos, pasan hambre
Otros mil, grasientos, nada comparten
¿Crees que saldremos de ésta?
No lo sé, responde Naturaleza.

Marta Bayo Badia – Maig 2020

MANIFEST QUE EL CENTRE HA FET PER DONAR SUPORT AL COMERÇ GRACIENC

"Benvolgudes i benvolguts,

El Centre fa costat al petit comerç gracienc.

Tots som conscients del mal moment que viuen les nostres "botigues de barri", després d'aquesta època de confinament, en la que han hagut de baixar persianes.

Ara que, de mica en mica i complint amb tots els requisits de seguretat, els comerciants graciencs van tornant als seus llocs de treball, des d'El Centre volem animar-vos a donar-los suport.

Us animem a comprar el que necessiteu utilitzant el petit comerç proper a casa, ajudant d'aquesta manera a la seva continuïtat. És moment de fer pinya i de sumar esforços pel bé de tots.

Junts aconseguirem mantenir viu el teixit veïnal de Gràcia.

Una abraçada i sobretot molta salut."

Teixint dies
que es tornen mesos.

∞

He vist somiant
de flors blanques un mar blanc
eren dreceres.

∞

La vista és més clara
l'oida més fina.

∞

Tot es va aturar
els arbres van respirar.

Adriana Vidal

SOCIETAT

Lamentem comunicar-vos la defunció de:

ENCARNACIÓN RODRÍGUEZ BERJÓN Mare de la sòcia Rebeca Fernández

DOLORS LÁZARO PALAU Sòcia

SALVI PIJOAN MERCADER Soci

VÍCTOR ZURRIAGA FULQUET Pare dels socis Òscar i Víctor Zurriaga Jardí

QUITERIA GIMÉNEZ ROSALES Mare de la sòcia Núria Hervás Giménez

MONTSERRAT JARDÍ AGUSTÍ Mare dels socis Òscar i Víctor Zurriaga Jardí

El nostre més sincer condol a tots els familiars.

Ens n'alegrem de comunicar el naixement de l'Arlet Guinart Ramon, filla dels nostres socis Anna Ramon i Ferran Guinart. Néta dels nostres socis Joan Guinart i Rosario Rufino, neboda dels nostres socis Mar Guinart i Sasha Ferro, i cosina de Laia Ferro i Pol Ferro.

Ens n'alegrem de comunicar el naixement del Gael Mejias Barceló, fill del nostre soci Oscar Mejias Blanch. Nét dels nostres socis Miguel Mejias i Mari Carme Blanch, nebot dels nostres socis Daniel Mejias, Maria Mejias i David Mallol, i cosí d'Eric Ruiz.

L'ENHORABONA A LES FAMÍLIES!

FORN DE PA
Pastisseria
Repòst i degustació
Santa Clara

Pa artesanal
Dietètic
Règim
Ciabatta
Fibres
Pans especials

Repòst i degustació
Artesans des de 1951
Travessera de Gràcia, 210
Tlf. 93 213 51 63 Mov. 652 866 900
08012 Barcelona

Pastisseria
Repòst i degustació
Pizzes variades
Canapès
Pastes de te
Figures de pa

Restaurante
Desde 1974

Il Commendatore®

C/ COMTE D'URGELL, 2477
08036 BARCELONA
TEL. 93 322 55 53
www.ilcommendatore.com

MAL PA SO **ANTOJITOS MEXI CANOS**

C/ Girona, 59
08009 Barcelona
934 61 30 60

L'independent
de Gràcia

Fes-te'n soci!

www.independent.cat

dbcoop *Solucions gràfiques*
sccl

c.Sant Lluís 11 local1 08012 Vila de Gràcia
Tel. 93 242 01 99 db@dbcoop.cat
www.dbcoop.cat

Restaurante
Desde 1972

la mamma®

C. VILLARROEL, 247
08036 BARCELONA
TEL. 93 430 00 58
www.lamamma.es

Annabel
Floristeria

Obert:
De Dilluns a Dissabte,
de 9 a 21 h.
Diumenges i Festius,
de 10 a 15 h.

Casan de Gràcia, 123
Tel. 93 216 34 80
Fax 93 217 72 30

c/Astòries, 13
Tel. 93 237 09 40

El Centre 1869

150 El Centre 1869

ENTITATS amb **Càritas** Diocesana de Barcelona

Col·lectiu d'entitats culturals històriques de Gràcia **G6**

Generalitat de Catalunya

Ajuntament de Barcelona

Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya

Federació d'Ateneus de Catalunya

Diputació de Barcelona

Cens d'entitats de foment de la llengua catalana de la Generalitat de Catalunya

Associacionisme Cultural Català

Creu de Sant Jordi 1994

Pre mis Vila de Gràcia

Medalla d'Or de la Ciutat al Mèrit Cívic

Centre Moral i Instructiu de Gràcia

Direcció: Ros de Olano, 9 08012 Barcelona Telèfon: 93 218 19 64

email: elcentre@elcentregracia.cat Facebook: [@elcentregracia.cat](https://www.facebook.com/elcentregracia.cat) Twitter: [@elcentregracia](https://twitter.com/elcentregracia)